

Arrest

nr. 120 916 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 24 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MICHOLT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 20 november 2012 het Rijk binnen en diende op 21 november 2012 een asielaanvraag in. Op 24 december 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tibetaanse afkomst en bent u geboren in de Volksrepubliek China (VCR), meer bepaald in het district Bathang in de prefectuur Kandze. U verklaarde in 2009 illegaal te

zijn gevlucht naar India. U reisde illegaal naar Nepal van waaruit u via de Reception Centra naar Dharamsala, India reisde. In India studeerde u van 16 maart 2010 tot 6 maart 2012 in de Suja school te Bir. Nadien woonde u verschillende maanden lang in Dharamsala. U zou nooit in het bezit zijn geweest van een RC (Registration Certificate for Tibetans) of een IC (Identity Certificate, yellow book). Omwille van deze reden en omdat u hoorde dat Tibetanen in België een goed statuut krijgen, besloot u India te verlaten. Op 20 november 2012 reisde u van India naar Nederland. U maakte daarbij gebruik van een vals Indisch paspoort. Vervolgens reisde u met de trein verder naar België. Op 21 november 2012 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een fotokopie van een attest van het reception centre in Nepal, een attest van het reception centre in Dharamsala, een attest van de Suja school, uw green book en foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China in 2009 heeft u tot 2012 in India verbleven. Tussen 16 maart 2010 en 6 maart 2012 ging u er naar de Suja school. Daarna woonde u in Dharamsala waar u een woning huurde. U hebt in India nooit gewerkt.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

U verklaarde dat u nooit in het bezit bent geweest van een dergelijke RC en bijgevolg geen verblijfsrecht genoot in India. Deze verklaringen zijn echter niet geloofwaardig, ten eerste omdat u gedurende twee jaar scholing hebt gelopen in de Suja school. Dit is een school die afhangt van de Tibetaanse administratie (CTA) in India. Deze school voorziet in onderwijs en bijstand (o.a. in de vorm van voorzien in levensonderhoud) voor Tibetanen die uit de VRC komen. Dat u twee jaar aan deze school studeerde en er niet in slaagde om een RC niet te verkrijgen, desnoods door hulp te vragen bij de schooladministratie, is niet aannemelijk gezien het huidige belang van de RC. Bovendien kunt u uw SEP (Special Entry Permit) niet neerleggen. Uit informatie blijkt dat deze SEP dient te worden afgegeven bij aanvraag van een RC. Aldus bestaat het vermoeden dat u uw SEP hebt afgegeven bij de aanvraag van een RC. U verklaarde dat de school uw SEP heeft ingehouden en dat u hem nadien niet terugkreeg omdat ze hem niet konden terugvinden (zie gehoorverslag CGVS pp. 3-4). Hieraan kan slechts weinig geloof worden gehecht. Daarbij, uit deze verklaringen kan worden afgeleid dat de school u hielp bij het organiseren van uw papieren en verblijfsdocumenten. Het is dan ook niet geloofwaardig dat de school een dergelijk belangrijk document van een leerling zou verliezen, zeker gezien het huidige belang van de RC zoals blijkt uit informatie van het CGVS. Ten tweede blijkt dat u maandenlang in Dharamsala, de regio in India waar ook de Tibetaanse overheid in ballingschap (CTA) is gevestigd, kon verblijven. Dat u zolang op deze plaats verbleef zonder een RC te hebben, of zonder dat u er in slaagde om een RC te krijgen, is niet aannemelijk. Nergens blijkt immers dat u niet deelnam aan het openbare leven en gezien het belang van de RC, kan redelijkerwijze vermoed worden dat u die wél had. Ten slotte legde u geen enkel document neer waaruit zou blijken dat u in India niet in het bezit was van een RC.

Het CGVS wijst er in dit verband nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook

correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door u afgelegde reisroute. Bij het ontbreken van deze elementen zonder aannemelijke verklaring, schendt u niet alleen de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, maar tracht u de Commissaris-generaal te misleiden over uw verblijfsrechtelijke status in India alvorens uw komst naar België.

Daar uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen in het bezit van een RC bij terugkeer hun verblijfsrechten opnieuw kunnen opeisen; dat uit dezelfde informatie blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Tibetanen in India niet over een RC beschikken; en gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het feit dat u nooit in het bezit bent geweest van een RC, kan het CGVS redelijkerwijs vermoeden dat u wel degelijk over een RC beschikt en derhalve verblijfsrecht had in India.

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelt het CGVS het volgende vast. Ten eerste, wanneer u gevraagd werd waarom u India hebt verlaten stelde u dat u dat deed om hier asiel aan te vragen. Gevraagd naar waarom u hier asiel wilde aanvragen verklaarde u dat u gehoord had dat Tibetanen in België een heel goed statuut krijgen. Gevraagd naar de problemen die u kende in India stelde u dat het daar echt moeilijk leven is zonder RC omdat je dan niet kunt reizen of werken (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u niet in het bezit was van een RC vervalst deze reden om India te hebben verlaten. U haalde geen elementen aan waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ten tweede werd u gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar India. Wederom verklaarde u dat u geen RC hebt (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Zoals gezegd kan hieraan geen geloof worden gehecht. Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u geen asielaanvraag hebt ingediend in Nederland. Nochtans kan redelijkerwijze worden verwacht dat men asiel aanvraagt zo snel dat kan indien men werkelijk op zoek zou zijn naar een vorm van internationale bescherming. Ook dat doet vermoeden dat u India niet verliet omwille van redenen zoals die zijn voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellow book genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

Op heden beschikt een heel grote groep van Tibetanen in India over een dergelijk internationaal reisdocument, waarin een Nori-stempel werd aangebracht wat hen toelaat op legale wijze te reizen. Zij kunnen probleemloos terugreizen naar India en hun verblijfsrecht opnieuw opnemen. Sinds 2007 werden al meer dan 30.000 nieuwe IC's uitgereikt en gemiddeld worden 5000 IC's per jaar afgeleverd. In het licht van bovenstaande vaststellingen zijn uw verklaringen met betrekking tot de omstandigheden van uw reis en de door u aangebrachte reisdocumenten dan ook niet aannemelijk en tracht u de asielinstanties te verhinderen een reëel zich te krijgen op uw werkelijke situatie. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Vooreerst wordt vastgesteld dat uw verklaringen als zou u met een smokkelaar die u voorzag van een vals paspoort gereisd hebben niet aannemelijk zijn. U was immers onwetend over de gegevens in dit paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.6-7), alsook beweerde u hiervan niet op de hoogte te zijn gesteld,

wat niet geloofwaardig is. Gezien (op de luchthaven van India en) bij binnenkomst van de Schengenzone de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen is het niet geloofwaardig dat de smokkelaar het risico zou nemen u geen aanwijzingen of informatie te geven over wat er diende te gebeuren in geval van een grenscontrole en over de eventuele voor u voorziene reisdocumenten. Het risico voor zowel u als de smokkelaar op ontmaskering is dan ook zeer reëel en het is volstrekt onaannemelijk dat u door de smokkelaar niet nauwgezet werd geïnformeerd over de details van deze reis. In elk geval legde u geen enkel document of ander begin van bewijs neer ter staving van uw beweerde reisweg.

Bovendien kan u geen afdoende verklaring geven waarom u met behulp van een smokkelaar en een vals paspoort van India naar Nederland zou gereisd hebben tegen een kostprijs van 950.000 roepies terwijl u over de (veel goedkopere) mogelijkheid beschikte om in India een internationaal reisdocument te bekomen waarmee u op legale wijze India kon verlaten, alsook om de nodige stappen te ondernemen om uw terugreis te regelen. Het loutere feit dat u nooit een RC hebt gehad en daarom geen IC kon aanvragen overtuigt immers niet, zeker gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde gebrek aan een RC.

Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen te verhullen

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt/ kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, zijnde een fotokopie van een attest van het reception centre in Nepal, een attest van het reception centre in Dharamsala, een attest van de Suja school, uw green book en foto's, merkt het CGVS op dat deze geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Ze kunnen hooguit als een begin van bewijs inzake uw identiteit gelden, hetgeen het CGVS hier ook niet betwist.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij verklaart van Tibetaanse afkomst te zijn, geboren te zijn op 15 april 1992 in Jachung Dreng, Kandze, VRC en tot 2009 in China te zijn gebleven. Verzoekende partij brengt geen Chinese identiteitsdocumenten, noch andere nuttige elementen aan over China en hij werd op het CGVS evenmin ondervraagd over zijn beweerde Chinese regio van herkomst. Het administratief dossier bevat geen objectieve informatie over de Chinese nationaliteitswetgeving, noch andere informatie die de bewering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij "minstens de jure over de Chinese nationaliteit" beschikt, kan ondersteunen.

De door verzoekende partij neergelegde Tibetaanse documenten, met name het *Green Book* en het attest van het *Office of the Reception Centre* Kathmandu waarvan sprake in de bestreden beslissing zijn niet vertaald. Met uitzondering van het stuk 29/2 overgemaakt aan de Raad op 12 maart, kan evenmin blijken op welke basis deze documenten werden uitgereikt. Er werd geen objectieve informatie aangaande de documenten afkomstig van de Tibetaanse autoriteiten in ballingschap bij het administratief dossier gevoegd. Derhalve kan de Raad zich niet over de bewijswaarde van deze documenten uitspreken te meer nu de verzoekende partij niet over de Volksrepubliek China is ondervraagd.

Ten slotte bevat het administratief dossier geen informatie waaruit dat de conclusie in de bestreden beslissing kan blijken dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China, gezien “de *huidige precare situatie van Tibetanen*” (prima facie) de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.

2.2. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “*de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen*”. Gelet dat de verzoekende partij niet ondervraagd werd over haar beweerde Chinese regio van herkomst en er evenmin objectieve informatie inzake de Chinese nationaliteitswetgeving en de bewijswaarde van Tibetaanse documenten in het administratief dossier werd opgenomen, is de Raad van oordeel dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 december 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK